

Arrest

nr. 155 332 van 26 oktober 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 22 mei 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat P. ROELS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart afkomstig te zijn uit de provincie Hiraan, de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de clan Gaboye te behoren. U zou geboren zijn in Boorama (Somaliland). Op uw 13de zou uw vader als politieagent zijn overgeplaatst naar de provincie Hiraan waarna u samen met uw familie naar het dorp Mataman (net buiten de stad Belet Weyne) verhuisde. Uw ouders zouden reeds lang geleden overleden zijn en u zou daarna met uw zus, twee ooms langs moederskant en een oom langs vaderskant in het dorp Mataman hebben gewoond. Het leven in het dorp zou hard zijn geweest, omdat jullie – als leden van een minderheidsclan – er geen bewegingsvrijheid genoten. De laatste twee jaar van uw verblijf in Somalië zou u hebben gewerkt in hotel Hawladaq in de stad Belet Weyne. Omwille van uw werk, zou u samen met uw ooms, zus en schoonbroer in de stad Belet Weyne zijn gaan wonen, meer bepaald in de

wijk Hila. Ongeveer twee maanden voor uw vertrek uit Somalië zou u zijn opgepakt door leden van Al-Shabaab. Zij zouden u gedurende vier dagen hebben opgesloten en gemarteld en van u hebben geëist dat u voor hen zou werken. Na uw opsluiting zou u zijn ondergedoken in het dorp Mataman. Ongeveer een maand na uw vrijlating zouden uw drie ooms zijn vermoord door Al-Shabaab in het huis waar jullie samen woonden in Belet Weyne. Na de moord op uw ooms zou u bij verschillende mensen zijn ondergedoken. Van uw zus, die ook bij u woonde in Hila, zou u sinds de nacht van de moord niets meer hebben vernomen. U zou Somalië hebben verlaten in de periode voorafgaand aan de Ramadan van het jaar 2014. U zou met niemand in Somalië nog contact hebben sinds uw vertrek.

U legt geen documenten neer in het kader van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst is het zo dat uw verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen in Somalië gekenmerkt worden door tal van tegenstrijdigheden.

Zo verklaarde u aanvankelijk bij de DVZ dat u geboren was in Belet Weyne en dat u sindsdien altijd – tot het moment van uw vertrek – in deze stad had gewoond (vragenlijst DVZ d.d. 20/02/2015, vraag 5 en 10). Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u dan weer geboren te zijn in Boorama (Somaliland) en pas op uw 13de naar de provincie Hiraan te zijn verhuisd (gehoorverslag CGVS, p. 4 en 17). Uw verklaringen over jullie verhuis uit Somaliland zijn niet enkel tegenstrijdig met uw verklaringen afgelegd op de DVZ, maar ook met degene die u later tijdens het gehoor op het CGVS aflegt. Zo klopt het immers niet dat u enerzijds verklaart dat jullie naar Hiraan waren verhuisd toen u ongeveer 13 jaar oud was en dit omwille van uw vaders werk, terwijl u anderzijds verklaart dat uw vader overleed in 2001, dus toen u zo'n zes jaar oud was (gehoorverslag CGVS, p. 4, 7 en 17). Verder bevestigt u bij aanvang van uw gehoor op het CGVS expliciet dat u sinds uw verhuis uit Somaliland steeds in de stad Belet Weyne – en meer specifiek in de wijk Hila – hebt gewoond (gehoorverslag CGVS, p. 4). Even later – wanneer duidelijk wordt dat uw kennis over de stad Belet Weyne bijzonder beperkt is – verandert u plots uw verklaringen door te stellen dat u slechts twee jaar in Belet Weyne had gewoond en voordien in het dorp Mataman verbleef, op zo'n 15 kilometer van de stad (gehoorverslag CGVS, p. 14). Dit doet ernstige afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Uw verklaring hiervoor dat u de introductie niet goed had begrepen en niet wist dat u 'zo gedetailleerd' moest antwoorden (gehoorverslag CGVS, p. 14), is helemaal niet afdoende. Dat u bovendien naar Belet Weyne zou zijn verhuisd omwille van uw werk, staat haaks op het feit dat u enkele maanden voordien bij de DVZ nog verklaarde dat u nooit had gewerkt in Somalië (gehoorverslag CGVS, p. 8-9 en vragenlijst DVZ d.d. 20/02/2015, vraag 12).

Uw verklaring dat het gehoor bij de DVZ niet goed was verlopen (gehoorverslag CGVS, p. 15 en 16), kan niet in aanmerking worden genomen. U maakt deze opmerking immers pas nadat u met verschillende tegenstrijdigheden werd geconfronteerd en dit terwijl u reeds bij aanvang van uw gehoor op het CGVS werd gevraagd naar het verloop van uw eerste gehoor bij de DVZ. U verklaarde toen nog dat alles goed was verlopen (gehoorverslag CGVS, p. 3).

Naast het feit dat uw verklaringen over uw herkomst in Somalië bijzonder tegenstrijdig zijn, is ook uw kennis van de verschillende plaatsen waar u meent te hebben gewoond bijzonder gebrekkig.

Zo verklaart u dat er maar één brug over de Shabelle rivier werd gebouwd in de stad Belet Weyne, terwijl uit externe informatie blijkt dat er in de stad twee bruggen zijn. Met deze informatie geconfronteerd, blijft u beweren geen weet te hebben van een tweede brug (gehoorverslag CGVS, p. 9-10 en 12). Verder beweert u verkeerdelijk dat de Bundo Weyne brug de stadsdelen Kooshin en Hawl-Wadaag verbindt en stelt u verkeerdelijk dat deze stadsdistricten stroomafwaarts liggen t.o.v. uw wijk terwijl Xawo-Tako stroomopwaarts zou liggen (gehoorverslag CGVS, p. 10 en 12 + tekening toegevoegd aan gehoorverslag). Dat u zich hierin zou vergissen is des te opmerkelijk aangezien de rivier voor de inwoners van de stad de belangrijkste bron van watervoorziening vormt. Verder meent u slechts één markt te kennen in Belet Weyne. Wanneer u wordt gevraagd naar andere grote en bekende markten in de stad, blijkt u geen enkele te kennen (gehoorverslag CGVS, p. 20).

Daarnaast meent u aanvankelijk geen enkel dorp te kennen dat buiten de stad Belet Weyne ligt, maar verklaart u daarna plots dat u wel twee dorpen kent, namelijk Mataman en Dila (gehoorverslag CGVS, p. 13). Wanneer u wordt gevraagd de route te omschrijven van uw wijk richting Mataman – het dorp waarvan u beweerde dat u er al was geweest – verklaart u aanvankelijk dat er helemaal niets is buiten landbouwgrond en veehouderij (gehoorverslag CGVS, p. 13). Als u dan wordt gevraagd naar welke plekken u nog passeert in de stad Belet Weyne alvorens u de stad verlaat richting Mataman, meent u dat er een hotel is en een oorlogsmonument. U beweert dat dit monument niet meer in uw wijk stond, maar kunt verder helemaal niet duiden waar in de stad dit monument dan wel stond (gehoorverslag CGVS, p. 13). Ermee geconfronteerd dat het belangrijk is dat u zoveel mogelijk details geeft over uw regio van herkomst, verklaart u plots dat u de hele stad niet uit uw hoofd kent, omdat u voornamelijk in

Mataman had gewoond (gehoorverslag CGVS, p. 13-14). Zoals eerder beschreven staat dit echter haaks op uw eerdere verklaringen betreffende uw verblijfplaatsen (zie supra) en op uw eerdere verklaring dat u slecht één dag naar Mataman was geweest, op uitstap met een collega (gehoorverslag CGVS, p. 13). Het CGVS kan zich dan ook niet van de indruk ontdoen dat u enkel uw verklaringen verandert, omdat u aanvoelt dat uw kennis over de stad Belet Weyne niet afdoende is.

Ook uw verklaringen over uw verblijf in het dorp Mataman kunnen echter niet overtuigen. Zo kunt u geen enkel dorp noemen dat in de buurt van Mataman lag (gehoorverslag CGVS, p. 17-18). U verklaart dit door te stellen dat jullie geen bewegingsvrijheid hadden en dat u altijd thuis opgesloten leefde (gehoorverslag CGVS, p. 18). Indien u echter daadwerkelijk een aantal jaren in het dorp zou hebben gewoond, is het geenszins aannemelijk dat u nooit zou hebben gehoord over naburige dorpen. Bovendien doet uw verklaring dat u een meisje had ontmoet in het dorp met wie u wou trouwen ook afbreuk aan het idee dat u er steeds binnenshuis leefde (gehoorverslag CGVS, p. 16-17). Wanneer u wordt gevraagd uw dorp op de kaart te situeren t.o.v. de stad Belet Weyne, markeert u een plek die stroomopwaarts ligt van de Shabelle rivier (gehoorverslag CGVS, p. 19 en tekening bij gehoorverslag). Dit strookt dan weer niet met uw eerdere verklaring dat het dorp stroomafwaarts lag (gehoorverslag CGVS, p. 17).

Opmerkelijk is ook dat u even later verkeerdelijk stelt dat het dorp waar u had gewoond Buuloburde noemde. Wanneer u wordt gecorrigeerd, u stelde namelijk dat u in Mataman had gewoond, geeft u toe dat u zich had vergist (gehoorverslag CGVS, p. 21). Dat u deze namen door elkaar zou halen, is vreemd. Daarna verklaart u correct dat Buuloburde een ander district is in de provincie Hiraan, net zoals Jalalaqsi (gehoorverslag CGVS, p. 21-22). Dat Mataman volgens u echter ook een district zou zijn in Hiraan, is foutief. Wanneer u nogmaals wordt verduidelijkt wat een district is, blijf u er echter bij dat Mataman ook een verzameling van dorpen is en net zoals Buuoburde en Jalalaqsi een district is. Gevraagd uit welke dorpen het district Mataman dan wel bestond, moet u opnieuw het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS, p. 22).

Verder is het bijzonder bevreemdend dat u zich maar één overstroming van de Shabelle rivier kunt herinneren in de regio en dat u hierover bijzonder vaag bent – u zou het enkel van horen zeggen hebben en kunt niet situeren wanneer deze plaatsvond (gehoorverslag CGVS, p. 20). Uit externe informatie blijkt daarentegen dat Belet Weyne regelmatig getroffen werd door zware overstromingen met ernstige gevolgen voor de inwoners van de regio. Dat er ook in 2012 – wanneer u volgens uw verklaringen in de stad zou hebben gewoond – een dergelijke natuurramp plaatsvond, doet enkel bijkomende afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Ook het feit dat u over een radio beschikte, maar geen enkele lokale radiozender kent van Belet Weyne, doet vragen rijzen (gehoorverslag CGVS, p. 21 en 25).

Dat u niet blijkt te weten dat AMISOM in de stad Belet Weyne soldaten had aangesteld van de Djiboutiaanse delegatie, is ook opmerkelijk. Aangezien zij sinds 2012 in de stad aanwezig waren, kan worden aangenomen dat u hiervan op de hoogte zou zijn. U verklaart echter zeker te zijn dat de soldaten uit Burundi afkomstig waren (gehoorverslag CGVS, p. 24-25). Dat u tot slot enkel de Hawiye clanfamilie blijkt te kennen wanneer u wordt gevraagd naar de grote clanfamilies in Somalië is ook bijzonder vreemd (gehoorverslag CGVS, p. 6). Daarnaast stelt u verkeerdelijk dat de vier clans waarin wordt verwezen in de 4.5 regel naast de Hawiye ook de Marehan, Galjaal en de Hawadle zijn (gehoorverslag CGVS, p. 6).

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het CGVS (gehoorverslag CGVS, p. 2-3).

Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure.

Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het

essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevestigd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u over zeer veel verschillende zaken amper iets kunt vertellen en/of volledig foutieve informatie geeft (zie supra). Nochtans werd u bevestigd naar uw persoonlijke leefwereld. Er kan dan ook verwacht worden dat u op zeer elementaire vragen die van groot belang zijn in Somalië, een (correct) antwoord kunt formuleren.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw herkomst, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft.

Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS op 14 april 2015 trouwens meermaals uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (gehoorverslag CGVS, p. 3, 13-14, 15, 16 en 20-21). U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke herkomst, dat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggedleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "Nationaliteitsverklaring + verklaring van geboorte".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 22 mei 2015 aangaande de vluchtelingenstatus in een eerste middel de schending aan van *“HET RECHT VAN VERDEDIGING DOOR EEN GEBREK, ONDUIDELIJKHEID EN DUBBELZINNIGHEID IN DE MOTIVERING VAN DE BESLISSING”* en van *“HET MATERIEEL MOTIVERINGSBEGINSEL”*.

Hij meent dat *“uit de verklaringen van verzoeker, misschien niet altijd even duidelijk, doch minstens voldoende ernstig naar voor gekomen is, dat hij voldoende redenen had en heeft om minstens te vermoeden dat zijn leven en/of vrijheid in gevaar is in het land van herkomst”*. Hij stelt dat *“is gebleken dat de Somalische overheid niet bij machte is om Al-Shabaab het hoofd te bieden”* en dat *“het wantrouwen van de asielzoekers tegenover administratieve beslissingen in eigen land nemen ze vaak mee naar de asielinstanties in de landen waar ze terechtkomen. Die vrees heeft verzoeker meegenomen naar België waar hij bescherming zocht.”*.

Verzoeker benadrukt dat hij *“in zijn voorgaande interviews telkens veel informatie heeft verstrekt en elke vraag gedetailleerd heeft trachten te beantwoorden”*, dat hij *“soms in de war was en dan vooral ivm met zijn herkomst”*, dat hij *“tijdens het interview werd aangemaand om dringend te antwoorden op de vragen, zonder uit te weiden”*, dat hij *“enorm zenuwachtig was vóór en ook tijdens het interview, hetgeen overigens begrijpelijk is gelet op de enorme consequenties die ervan afhangen”* en dat het gehoor op het Commissariaat-generaal *“een zware dobber voor hem”* was. Om die reden verwijst verzoeker *“naar wat hij aanvankelijk bij DVZ op 20.02.2015 verklaarde aangevuld met de hierboven omschreven feitelijkheden”*.

Hij is van oordeel dat hij *“uiteindelijk wel alle informatie heeft meegedeeld, doch meent dat dit verkeerd werd beoordeeld door het Commissariaat-Generaal”*. Volgens verzoeker toont de commissaris-generaal *“met haar weergave van de feiten slechts haar onwil aan om zich een waarheidsgetrouw beeld te vormen van de concrete situatie waar verzoekende partij zich in bevond”*. Hij stelt: *“Louter het feit dat de verklaringen van verzoeker door het Commissariaat-Generaal als niet aannemelijk wordt aanzien volstaat niet als motivering tot weigering van asiel. Men kan immers evengoed alles als wel aannemelijk aanzien.”*. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal zich er te gemakkelijk van af maakt *“door te stellen dat verzoeker slechts vage informatie kan geven wat leidt tot twijfels nopens de geloofwaardigheid van zijn verklaringen”*.

Verzoeker benadrukt dat hij op 12 mei 2015 zowel een nationaliteitsverklaring als een verklaring van geboorte bekomen heeft via de Somalische ambassade in Brussel. Hij meent *“dat hiermee alle twijfel is weggenomen”* omtrent hij herkomst.

Hij stelt dat *“discriminatie en afstraffing van verzoeker door Al-Shabaab liggen voor de hand en vormen dan ook een gegronde reden om in België asiel aan te vragen”*. Voor zover er sprake zou zijn *“van vaagheid/minieme info is deze in elk geval niet van aard om hem de hoedanigheid van vluchteling te weigeren”*, aldus verzoeker. Hij is van mening dat hij *“voldoende duidelijkheid”* heeft geschept omtrent zijn situatie en geeft aan dat *“een aantal gegevens werden door het Commissariaat-Generaal verkeerd begrepen en/of geïnterpreteerd”*.

2.1.2. In een vierde [lees: tweede] middel voert verzoeker de schending aan van het redelijkheidsbeginsel.

Volgens verzoeker heeft hij *“duidelijk gemaakt dat hij wel degelijk afkomstig is uit Somalië en de Somalische nationaliteit bezit”*. Hij stelt: *“Indien er een zorgvuldig onderzoek was voorafgegaan aan de bestreden beslissing (zoals betoogd supra), dan zou nooit tot de weigering van de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling in hoofde van verzoeker zijn besloten.”*.

2.1.3. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus voert verzoeker in een eerste [lees: derde] middel aan *“HET RECHT VAN VERDEDIGING DOOR EEN GEBREK, ONDUIDELIJKHEID EN DUBBELZINNIGHEID IN DE MOTIVERING VAN DE BESLISSING”*.

Verzoeker laat gelden dat *“de plaatselijke situatie in Somalië en meerbepaald Baladwayn nog steeds gevaarlijk en van die aard (is) dat hem het subsidiair beschermingsstatuut dient te worden toegekend”*.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker kan zijn Somalische herkomst geenszins aannemelijk maken nu hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn beweerdelijk verblijfplaatsen in Somalië die hij daarenboven niet adequaat kan beschrijven. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde hij dat hij geboren was in Belet Weyne en dat hij tot aan zijn vlucht steeds in deze stad had gewoond, terwijl hij op het Commissariaat-generaal beweerde geboren te zijn in Boorama (Somaliland) en pas op zijn 13de naar de provincie Hiraan te zijn verhuisd (gehoor, p. 4, 17). Ook deze laatste bewering is intern tegenstrijdig, daar hij enerzijds aangaf dat hij naar Hiraan was verhuisd toen hij ongeveer 13 jaar oud was omwille van zijn vaders werk, maar hij anderzijds verklaarde dat zijn vader overleed in 2001, toen verzoeker zo'n zes jaar oud was (gehoor, p. 4, 7, 17). Verzoeker benadrukte nog expliciet dat hij sinds zijn verhuis uit Somaliland steeds in de stad Belet Weyne had gewoond (gehoor, p. 4), maar wanneer doorgevraagd wordt blijkt zijn kennis over de stad Belet Weyne bijzonder beperkt en veranderde hij daarop nogmaals zijn verklaringen door te stellen dat hij slechts twee jaar in Belet Weyne had gewoond en dat hij voordien in het dorp Mataman verbleef (gehoor, p. 14). Deze versie van de feiten, waarbij hij aangaf dat hij naar Belet Weyne zou zijn verhuisd omwille van zijn werk, strookt dan weer niet met zijn bewering op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij nooit had gewerkt in Somalië (gehoor, p. 8-9; vragenlijst DVZ, vraag 12). Voorts bleek verzoekers kennis over zijn beweerd verblijfplaatsen geheel ontoereikend. Zo verklaarde hij dat er maar één brug over de Shabelle rivier werd gebouwd in de stad Belet Weyne (gehoor, p. 9-10, 12), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er in de stad twee bruggen zijn, wat voor iedere bewoner eenvoudig vast te stellen is. Verzoeker beweerde tevens verkeerdelijk dat de Bundo Weyne brug de stadsdelen Kooshin en Hawl-Wadaag verbindt en dat deze stadsdistricten stroomafwaarts liggen ten opzichte van zijn wijk terwijl Xawo-Tako stroomopwaarts zou liggen (gehoor, p. 10, 12). Deze foutieve beweringen zijn frappant, gezien de rivier voor de inwoners van de stad de belangrijkste bron van watervoorziening vormt. Verder kende verzoeker slechts één markt in Belet Weyne (gehoor, p. 20). Hij beweerde aanvankelijk geen enkel dorp dat buiten de stad Belet Weyne te kennen maar herinnert zich later plots wel twee dorpen, namelijk Mataman en Dila (gehoor, p. 13). Verzoeker kon de weg van zijn wijk richting Mataman niet beschrijven (gehoor, p. 13) noch de plaatsen in de stad Belet Weyne richting Mataman (gehoor, p. 13). Ook over het dorp Mataman zelf bleek verzoeker onaannemelijk onwetend. Zo kon hij geen enkel dorp noemen dat in de buurt van Mataman lag (gehoor, p. 17-18). Verzoeker tracht zich te

verschonen door te stellen dat hij er geen bewegingsvrijheid had, wat uiteraard geen ernstig excuus is en bovendien strijdig met zijn verklaringen, dat hij wel sociale contacten had en hij er een meisje had ontmoet in het dorp met wie hij wilde trouwen (gehoor, p. 16-17). Gevraagd om Mataman op de kaart te situeren ten opzichte van de stad Belet Weyne, markeerde verzoeker een plek die stroomopwaarts ligt van de Shabelle rivier (gehoor, p. 19), wat niet strookt met zijn eerdere verklaring dat het dorp stroomafwaarts lag (gehoor, p. 17). Bovendien stelde hij even later verkeerdelijk dat het dorp waar hij had gewoond Buuloburde noemde (gehoor, p. 21), wat de doorleefdheid van zijn verklaringen verder ondermijnt en erop wijst dat verzoeker deze namen slechts theoretisch ingestudeerd heeft. Verder verklaarde verzoeker foutief dat Mataman een district zou zijn in Hiraan. Hij kon niet aangeven uit welke dorpen het district Mataman dan wel bestond (gehoor, p. 22). Verzoekers herkomst uit Mataman wordt geheel ongeloofwaardig nu hij over de overstroming van de Shabelle heeft gehoord (of vermoedt) maar geenszins is aannemelijk dat verzoeker zich slechts één overstroming van de Shabelle rivier herinnert, waarover hij dan nog onaannemelijk vaag bleef (gehoor, p. 20), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Belet Weyne regelmatig getroffen werd door zware overstromingen met ernstige gevolgen voor de inwoners van de regio en dat er ook in 2012 - wanneer verzoeker er zou gewoond hebben - een dergelijke natuurramp plaatsvond. Door niet te weten dat vele dorpsgenoten getroffen werden door de overstroming ontkent verzoeker zelf zijn herkomst uit deze streek.

2.4. Daar waar verzoeker nog verklaarde over een radio te beschikken, kon hij dan weer geen enkele lokale radiozender van Belet Weyne noemen (gehoor, p. 21 en 25) terwijl dit van jonge mensen wel kan verwacht worden. Verzoeker blijkt verder niet te weten dat AMISOM in de stad Belet Weyne soldaten had aangesteld van de Djiboutiaanse delegatie, terwijl zij sinds 2012 in de stad aanwezig waren, en verklaarde verkeerdelijk zeker te zijn dat de soldaten uit Burundi afkomstig waren (gehoor, p. 24-25). Ten slotte kende verzoeker enkel de Hawiye clanfamilie als grote clanfamilies in Somalië (gehoor, p. 6) en stelde hij foutief dat de vier clans waarin wordt verwezen in de 4.5 regel naast de Hawiye ook de Marehan, Galjaal en de Hawadle zijn (gehoor, p. 6).

2.5. In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dat hij *“soms in de war was en dan vooral ivm met zijn herkomst”*, dat hij *“tijdens het interview werd aangemaand om dringend te antwoorden op de vragen, zonder uit te weiden”*, dat hij *“enorm zenuwachtig was vóór en ook tijdens het interview, hetgeen overigens begrijpelijk is gelet op de enorme consequenties die ervan afhangen”* en dat het gehoor op het Commissariaat-generaal *“een zware dobber voor hem”* was. De Raad benadrukt dat elke asielzoeker in zekere mate onder psychische druk staat. Stress en nervositeit zijn echter geen aannemelijke verklaring voor verzoekers vaagheid omtrent de door hem zelf aangebrachte en beweerde herkomst. Uit het gehoorverslag blijkt daarenboven dat verzoeker de vragen goed begreep, maar dat hij de vragen op incoherente wijze beantwoorde en tevens soms feitelijk foutieve antwoorden gaf, hetgeen echter niet kan teruggebracht worden tot een slecht begrip van de vragen. Integendeel uit het verhoor op het Commissariaat-generaal kan inderdaad blijken dat verzoeker zijn verklaringen bijstelt naarmate doorgevraagd wordt en hij met concrete informatie wordt geconfronteerd. Hieruit kan geen vermoedheid maar wel een duidelijke alertheid blijken om alsnog de tegenstrijdigheden en incoherenties in zijn relaas te beperken.

2.6. Waar hij in zijn verzoekschrift nog aanvoert dat hij *“in zijn voorgaande interviews telkens veel informatie heeft verstrekt en elke vraag gedetailleerd heeft trachten te beantwoorden”*, benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal bij de beoordeling zowel de positieve als negatieve elementen in rekening heeft gebracht in het licht van het geheel van de motieven. Het is echter niet ernstig dat verzoeker in het licht van de bij het administratief dossier gevoegde informatie dermate weinig bekend is met zijn eigen waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld. Dienaangaande dient nog te worden benadrukt dat geenszins van verzoeker een bijzonder gedetailleerde kennis over alle aspecten van Somalië wordt verwacht, maar wel dat zijn kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met verzoekers profiel en dat hij zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving op geloofwaardige wijze kan toelichten. Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoekers kennis over Somalië zowel frappant onwetend en foutief is als theoretisch en ingestudeerd.

2.7. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een nationaliteitsverklaring en een verklaring van geboorte. Deze stukken heeft hij bekomen bij de Somalische ambassade in Brussel en hij meent *“dat hiermee alle twijfel is weggenomen”* omtrent hij herkomst.

2.8. Deze stukken kunnen bovenstaande vaststellingen echter niet wijzigen. Dienaangaande kan uit de *“COI Focus: Somalië: Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten”* van 1 april 2014, toegevoegd aan de verweernota, immers blijken dat *“In 2012 deed Cedoca onderzoek naar de werkwijze van de*

Somalische ambassade in Brussel. In een gesprek op 6 maart 2012, met de toenmalige en huidige eerste consul van de Somalische ambassade, Ali Mohammed Abukar, vroeg een researcher van Cedoca aan de eerste consul op welke basis identiteitsdocumenten worden uitgereikt en wie ze wel en wie niet krijgt. De eerste consul antwoordde dat iedereen die een etnisch Somali is (ook al wonen zij in Djibouti, Ethiopië,...) worden beschouwd als Somaliërs. Somalilanders en Puntlanders krijgen in principe ook documenten uitgereikt, voor zover zij "roots" met Somalië hebben. Soms wordt ook een beroep gedaan op getuigen. Het enige probleem stelt zich volgens de eerste consul voor mensen die geen Somali spreken. Hij stelde voorts dat tijdens het gesprek aan de aanvragers van een identiteitsdocument enkele vragen worden gesteld maar dat die summier zijn. Het zijn vragen over de persoonlijke relaties van de persoon (clan), "living contacts", naar welke school ze zijn geweest. De vragen worden gesteld in het Somali maar de aanvrager mag antwoorden in een andere taal. (...) Gezien het gebrek aan archief en database dat Cedoca in hoofdstuk 1 beschrijft, kan de ambassade zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliër te zijn." Vooreerst kan in deze informatie gelezen worden dat de ambtenaar van de ambassade zelf toegeeft niet te beschikken over een bevolkingsregister, archieven of een database waaruit de nationaliteit van de verzoekende partij kan blijken. De uitreiking van identiteitsdocumenten gebeurt aldus niet op basis van dergelijke objectieve gegevens. Voorts kan uit voornoemde informatie blijken dat de Somalische ambassade Somalische identiteitsbewijzen uitreikt aan alle etnische Somali's, ongeacht of ze uit Somalië afkomstig zijn of een of meerdere andere nationaliteiten bezitten. De identiteitsdocumenten uitgereikt door de Somalische ambassade kunnen aldus hooguit aangeven dat de persoon aan wie het attest wordt afgegeven door de ambassade als etnisch Somaliër wordt aanzien en louter omwille van deze vaststelling en zonder aan andere voorwaarden te moeten voldoen of een geëigende naturalisatieprocedure te moeten doorlopen, automatisch de Somalische nationaliteit wordt toegekend. De neergelegde stukken geven immers niet aan op basis van welke regelgeving de toekenning van de Somalische nationaliteit gebeurt. Evenmin wordt aangetoond dat de Somalische ambassade als (buitenlands) uitvoerend orgaan hiertoe autonoom bevoegd is. Aan de toekenning van de Somalische nationaliteit door de Somalische ambassade in België kan in onderhavige procedure bezwaarlijk meer waarde worden gehecht dan de erkenning van een etnische origine.

Verzoeker kan aldus mits het neerleggen de "Declaration of Nationality" van 12 mei 2015 en de "Declaration of Birth" van 12 mei 2015 van de Somalische ambassade zijn land van herkomst niet aantonen. Bovendien stelt de "COI Focus: Somalië: Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten": Eveneens in maart 2012 liet de directie Protocol van de federale overheidsdienst Buitenlandse Zaken in een brief aan de commissaris-generaal weten dat ze via geruchten had vernomen dat "officiële" documenten (bijvoorbeeld voor illegalen, voor regularisatie, reisdocumenten, ...) worden "verkocht" door de lokale, niet officieel in dienst zijnde, chauffeur die zich uitgeeft als consul. Het hoofd van de directie Protocol schrijft "De Ambassadeur, Z.E. de heer Nur Hussein Hassan, die recentelijk in mijn kantoor werd ontvangen, was niet op de hoogte van deze praktijk en zou hier perk en paal stellen.", zodat er tevens onwaarachtige en frauduleuze Somalische identiteitsdocumenten in omloop zijn.

Aldus concludeert de Raad dat de "Declaration of Nationality" van 12 mei 2015 en de "Declaration of Birth" van 12 mei 2015 - waarvan de Raad niet betwist dat deze stukken werden uitgereikt door de Somalische ambassade -, naar de inhoud toe, niet de minste garanties biedt dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn. Tenslotte, zelfs al zou verzoeker thans door de ambassade ook de Somalische nationaliteit zijn toegekend, dan nog toont hij niet aan waar hij voorheen verbleef en welke nationaliteit hij had voor hem ook de Somalische nationaliteit zou zijn toegekend.

2.9. De stellingen in het verzoekschrift dat "uit de verklaringen van verzoeker, misschien niet altijd even duidelijk, doch minstens voldoende ernstig naar voor gekomen is, dat hij voldoende redenen had en heeft om minstens te vermoeden dat zijn leven en/of vrijheid in gevaar is in het land van herkomst", dat "is gebleken dat de Somalische overheid niet bij machte is om Al-Shabaab het hoofd te bieden" en dat "discriminatie en afstraffing van verzoeker door Al-Shabaab liggen voor de hand en vormen dan ook een gegronde reden om in België asiel aan te vragen" zijn niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet afkomstig is uit Somalië.

2.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.11. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoot noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië en voor zijn huidig bezoek aan de Somalische ambassade in België de Somalische nationaliteit bezat. Verzoeker toont immers niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.12. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Somalië niet aantoot, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. De stelling in het verzoekschrift dat “*de plaatselijke situatie in Somalië en meerbepaald Baladwayn nog steeds gevaarlijk*” is, is derhalve niet dienstig.

Besluit

2.13. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.14. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK